

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 24
QUYỂN THỨ 592
HỘI THỨ MƯỜI LĂM

Phần
TỈNH LỰ BA-LA-MẬT-ĐA
Thứ 2

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát làm sao an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối các tỉnh lự và nhánh tỉnh lự chẳng sanh say đắm, cũng không quay lui, đối các tỉnh lự và nhánh tỉnh lự chẳng khởi ngã tưởng phân biệt chấp đắm? Lại đem căn lành tương ưng như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa,

đôi các tĩnh lự và nhánh tĩnh lự phát khởi tương không đắm vô thường thấy, lại đem căn lành tương ưng như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối các tĩnh lự và nhánh tĩnh lự chẳng sanh say đắm cũng không quay lui.

Khi ấy, Mãn-từ-tử lại thưa Phật rằng: Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát làm sao an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Tinh tiến Ba-la-mật-đa?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa vượt khỏi các pháp tạp nhiễm cõi Dục, phương tiện vượt vào bốn thứ tĩnh lự, bốn định vô sắc vắng lặng an vui, lại nói bỏ nữa, thọ thân cõi Dục tinh tiến tu hành Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa và vô biên các phần pháp Bồ-đề. Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Khi ấy, Mãn-từ-tử lại thưa Phật rằng: Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát làm sao an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ An nhẫn Ba-la-mật-đa?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát tu học trọn nên đại từ, đại bi,

đôi các hữu tình muốn làm nhiều ích, an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, gặp các nghịch duyên tâm không tạp uế. Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Khi ấy, Mãn-từ-tử lại thưa Phật rằng: Chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát làm sao an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Tịnh giới Ba-la-mật-đa?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, đôi các Thanh văn và bậc Độc giác chẳng sanh chấp lầy. Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Khi ấy, Mãn-từ-tử lại thưa Phật rằng: Chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát làm sao an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Bồ thí Ba-la-mật-đa?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, đôi các hữu tình khởi niệm đại bi, thề chẳng nói bỏ tất cả hữu tình. Vì muốn khiến giải thoát khổ sanh tử, nên cầu chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, khởi nghĩ này rằng: Ta phải quyết định đem thí Đại pháp nhiếp thọ hữu tình, thường vì hữu tình tuyên nói pháp yếu chơn tịnh dứt hẳn tất cả phiền não.

Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nhiếp thọ Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát trọn nên phương tiện khéo léo như thế, Bồ-tát Ma-ha-tát này phải biết gọi là Bồ-tát bậc nào? Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Bồ-tát Ma-ha-tát này nên biết gọi là Bồ-tát bậc chẳng quay lui.

Khi ấy, Mãn-từ-tử bèn thưa Phật rằng: Chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế rất là hiếm có, làm được việc khó. Đã trụ trong các thắng định vắng lặng an vui như thế mà nói bỏ được, trở lại thọ pháp hèn kém tương ưng cõi Dục, phương tiện khéo léo nhiều ích hữu tình!

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Mãn-từ-tử: Như vậy, như vậy. Như người vừa nói, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát như thế rất là hiếm có, làm được việc khó. Nên biết chúng các Bồ-tát như thế vì độ vô lượng vô biên hữu tình, mặc đội áo giáp mũ trụ đại nguyện vững chắc, hằng khởi nghĩ này: Ta sẽ độ thoát vô lượng vô số vô biên hữu tình, khiến vào cõi Vô dư Bát-niết-bàn. Ta phải khiến Pháp nhân thanh tịnh Phật thường không gián đoạn, lợi ích an vui tất cả hữu tình. Mặc dù làm việc này mà không chấp đắm, là không có

kẻ hữu tình được Niết-bàn, hoặc được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Sở dĩ vì sao? Vì các pháp không ngã, không ngã sở.

Khi các khổ sanh, chỉ có khổ sanh, không kẻ năng sanh. Khi các khổ diệt, chỉ có khổ diệt, không kẻ năng diệt. Phải biết cũng không kẻ năng chứng năng được pháp thanh tịnh. Do nhân duyên đây, nên biết chúng Bồ-tát Ma-ha-tát rất là hiếm có, làm được việc khó.

Khi ấy, Mãn-từ-tử bèn thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Như vậy. Bạch Thiện Thệ! Như vậy. Phải biết chúng Bồ-tát Ma-ha-tát rất là hiếm có, làm được việc khó. Sở dĩ vì sao? Dù thật không pháp có sanh, có diệt, hoặc vào Niết-bàn, hoặc chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, mà chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát vì độ vô lượng vô biên hữu tình, tinh tiến tu hành các hạnh Bồ-tát cầu chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn vì hữu tình tuyên nói pháp dứt hẳn tham sân si, khiến siêng tu học được vào Niết-bàn, hoặc vì hữu tình tuyên nói đạo Bồ-tát Ma-ha-tát khiến siêng tu học mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Nếu tâm Bồ-tát Ma-ha-tát không tán loạn nói nhau an trụ tác ý

tương ưng Nhất thiết trí trí, Bồ-tát Ma-ha-tát này nên biết gọi là an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát trụ tác ý tương ưng bậc Thanh văn, hoặc tác ý tương ưng bậc Độc giác, Bồ-tát Ma-ha-tát này nên biết gọi là tâm thường tán loạn. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát tu học tác ý tương ưng Nhị thừa, ngăn ngại Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì khiến tâm Bồ-đề hằng tán loạn vậy.

Lại, Mãn-từ-tử! Các Bồ-tát Ma-ha-tát mặc dù duyên cảnh sắc thanh hương vị xúc, phát khởi các thứ tác ý phi lý rối loạn tâm bồ thí thủy của Bồ-tát, mà chẳng chướng ngại sở cầu Nhất thiết trí trí của Bồ-tát. Nếu pháp chẳng thể chướng ngại Nhất thiết trí trí Bồ-tát dù hiện tại tiên, mà đôi chúng Bồ-tát Ma-ha-tát sở tu Tĩnh lự Ba-la-mật-đa nên biết chẳng gọi pháp rất chống trái, vì chẳng phải lui mất hẳn bậc Định Bồ-tát.

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác vì quán nghĩa nào nên khen chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát có bao công đức, mà chẳng khen Thanh văn?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Ta nay hỏi ngươi, tùy ý ngươi đáp. Nơi ý hiểu sao? Mặt trời

làm việc ánh sáng cho người châu Thiệm Bộ đây, đom đóm làm được chăng?

Mãn-từ-tử thưa: Bạch Thế Tôn! Chẳng làm được. Bạch Thiệm Thệ! Chẳng làm nổi.

Phật nói: Như vậy, như người đã nói. Tất cả chúng Bồ-tát Ma-ha-tát ra làm sự nghiệp cũng lại như thế, chẳng phải các Thanh văn sở năng thành xong được.

Khi ấy, Mãn-từ-tử lại thưa Phật rằng: Làm sao biết được chỉ chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát năng khởi nghĩ này: Ta phải độ thoát vô lượng vô số vô biên hữu tình khiến vào cõi Vô dư Bát-niết-bàn? Ta phải làm cho Pháp nhãn thanh tịnh Phật không hở không dứt, lợi ích an vui tất cả hữu tình? Làm sao biết được chỉ chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát năng làm được sự nghiệp thù thắng như thế, chẳng phải các Thanh văn làm nổi?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Người nay xem trong chúng Thanh văn đây, có một Bí-sô nào được như chúng Bồ-tát Ma-ha-tát khởi nghĩ như thế và làm xong việc ấy chăng?

Mãn-từ-tử thưa: Bạch Thế Tôn! Chẳng làm được. Bạch Thiệm Thệ! Nếu có làm cũng chẳng xong. Tôi nay xem trong chúng Thanh văn đây,

không một Bí-sô nào năng được như chúng Bồ-tát Ma-ha-tát khởi nghĩ như thế, cũng không năng làm xong sự nghiệp thế ấy.

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Vậy nên, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chỉ khen Bồ-tát, chẳng khen Thanh văn. Xem các A-la-hán trong chúng đây không nghĩ như thế, cũng chẳng thể làm nên sự nghiệp như vậy, phải biết tất cả người Thanh văn thừa không làm nổi sự nghiệp như chúng Bồ-tát đã làm. Vậy nên, Ta nói ví như mặt trời làm việc ánh sáng cho châu Thiệm Bộ, đom đóm chẳng thể làm xong. Chỗ gọi mặt trời tung sáng vô lượng soi khắp các loại hữu tình Thiệm Bộ, sáng đóm chỉ soi tự thân. Chẳng phải như chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát như thế điều phục phiền não ác nghiệp tự thân, cũng năng độ thoát được vô lượng khiến lìa tất cả phiền não ác nghiệp, vào cõi Vô dư y Bát-niết-bàn, hoặc chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Người Thanh văn Thừa chỉ năng điều phục được bấy nhiêu phiền não ác nghiệp tự thân, chẳng thể nhiều ích vô lượng hữu tình, nên người Thanh văn chẳng như Bồ-tát có bao sự nghiệp thấy đều hơn hết.

Lại, Mãn-từ-tử! Như chàng bán giỏi, đối pháp sở học đã làm gắng sức, thân tay cung gậy thấy giỏi điều luyện, học các võ nghệ đã đến rốt ráo, hưởng

lộc vua phong đã trăm ngàn năm. Khi vua muốn cho cùng kẻ oán địch làm chiến tranh, quân voi ngựa thầy và các đồ binh trượng thầy đều cấp giao khiến làm chỉ huy, mong diệt bọn hung đồ, không bị tổn thất.

Như vậy, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác, đã tu các hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, đối hành tham sân si của các loại hữu tình năng uốn dẹp được đã đến mức khéo léo. Vậy nên, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác lịch khen chúng Bồ-tát Ma-ha-tát, dạy răn dạy trao khiến siêng tu tập, năng chính dẫn phát tư lương Bồ-đề khiến mau viên mãn đã phát đại nguyện, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì các hữu tình năng nói pháp yếu thanh tịnh dứt hẳn tham sân si thầy.

Vậy nên, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát mặc đội áo mũ ra làm sự nghiệp, Thanh văn Độc giác đều chẳng thể làm được. Do đấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khen ngợi Bồ-tát, chẳng phải các Thanh văn.

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Như tôi hiểu nghĩa Phật vừa nói đấy, nên biết chúng Bồ-tát Ma-ha-tát có những sở tác không chẳng định tâm. Nghĩa là chúng các Bồ-tát Ma-ha-

tát hoặc trụ Bồ thí Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ Tịnh giới Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ An nhẫn Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ Tinh tiến Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định. Hoặc trụ các phần pháp Bồ-đề khác, phải biết bảy giờ tâm cũng ở Định.

Như viên ngọc phệ lưu ly, tùy ở chỗ nào với sắc báu nơi mình trọn chẳng rời bỏ. Nghĩa là ngọc kia hoặc đựng đồ vàng, hoặc đựng đồ bạc, hoặc để trong đồ thủy tinh, đồng, sắt, sứ thủy, thường chẳng rời bỏ sắc phệ lưu ly. Như vậy, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc trụ Bồ thí Ba-la-mật-đa, hoặc trụ Tịnh giới Ba-la-mật-đa, hoặc trụ An nhẫn Ba-la-mật-đa, hoặc trụ Tinh tiến Ba-la-mật-đa, hoặc trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, hoặc trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa, hoặc trụ các phần pháp Bồ-đề khác, phải biết bảy giờ tâm thường tại Định. Tôi hiểu nghĩa Phật đã nói là như thế.

Bảy giờ, Phật khen Mãn-từ-tử rằng: Hay thay, hay thay! Như vậy, như vậy!

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát là pháp dục ác bất thiện, có tìm có rình, là sanh vui mừng, trụ sơ tĩnh lự đầy đủ. An trụ sơ tĩnh lự như thế rồi, nếu muốn Thanh văn hoặc bậc Độc giác, phải biết gọi là Bồ-tát loạn tâm, phải biết kia tâm trụ bậc chẳng phải Định.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát tìm rình vắng lặng, nội đẳng tịnh tâm tánh nhất thú, không tìm không rình, định sanh vui mừng, trụ tĩnh lự thứ hai đầy đủ. An trụ tĩnh lự thứ hai như thế rồi, nếu muốn Thanh văn hoặc bậc Độc giác, phải biết gọi là Bồ-tát loạn tâm, phải biết kia tâm trụ bậc chẳng phải Định.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát là mừng trụ xả, nhớ đủ biết chính thọ thân hưởng vui, chỉ có các kẻ Thánh năng nói năng xả được, đủ trụ nhớ vui, trụ tĩnh lự thứ ba đầy đủ. An trụ tĩnh lự thứ ba như thế rồi, nếu muốn Thanh văn hoặc bậc Độc giác, phải biết gọi là Bồ-tát loạn tâm, phải biết kia tâm trụ bậc chẳng phải Định.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát dứt vui dứt khổ, trước mất mừng buồn, chẳng khổ chẳng vui, xả niệm thanh tịnh, trụ tĩnh lự thứ tư đầy đủ. An trụ tĩnh lự thứ tư như thế rồi, nếu muốn Thanh văn hoặc bậc Độc giác, phải biết gọi là

Bồ-tát loạn tâm, phải biết kia tâm trụ bậc chẳng phải Định.

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Ngang đâu nên biết tâm Định Bồ-tát?

Bấy giờ, Phật bảo Mãn-từ-tử rằng: Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát tùy khi thấy các loại hữu tình kia bèn khởi nghĩ này: Ta phải tinh siêng tu hạnh Bồ-tát, khi chúng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quyết định phải làm cho loại hữu tình vào cõi Vô dư y Bát-niết-bàn, hoặc chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Ngang đây phải biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì Tam quy. Các hữu tình kia trụ Tam quy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì ngũ giới. Các hữu tình kia trụ ngũ giới rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì tám giới. Các hữu

tình kia trụ tám giới rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì mười giới. Các hữu tình kia trụ mười giới rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì mười thiện nghiệp đạo. Các hữu tình kia trụ mười thiện nghiệp đạo rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì giới đầy đủ. Các hữu tình kia trụ giới đầy đủ rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát khuyên loại hữu tình thọ trì giới Bồ-tát. Các hữu tình kia trụ giới Bồ-tát rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Bồ thí Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ Bồ thí Ba-la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ Tịnh giới Ba-la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành An nhẫn Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ An nhẫn Ba-la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ Tinh tiến Ba-

la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ Bát-nhã Ba-la-mật-đa rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành bốn tĩnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ lớp, mười biến xứ. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành tất cả đà-la-ni môn, tam-ma-

địa môn. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Tịnh quán địa, Chủng tánh địa, Đệ bát địa, Cụ kiến địa, Bạc địa, Ly dục địa, Dĩ biện địa, Độc giác địa, Bồ-tát địa, Như Lai địa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Cực hỷ địa, Ly cấu địa, Phát quang địa, Diệm huệ địa, Cực nan thắng địa, Hiện tiền địa, Viễn hành địa, Bất động địa, Thiện huệ địa, Pháp vân địa. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyến dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành năm nhãn và sáu thần thông.

Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành Như Lai mười lục, bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, hoặc Độc giác Bồ-đề. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy tu hành chư Phật Vô thượng Chánh

đăng Bồ-đề. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát phương tiện khuyên dẫn các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy nghiêm tịnh cõi Phật, thành thực hữu tình. Các thiện nam tử thiện nữ nhân kia an trụ đầy rồi, tức đem căn lành đã nhóm như thế hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Lại, Mãn-từ-tử! Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát đối kia sở tu thiện bố thí thấy hết lòng tùy hỷ, hồi hướng cầu tới Nhất thiết trí trí. Ngang đây nên biết tâm Định Bồ-tát.

Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát đối tất cả chỗ tâm được định rồi, nên biết gọi là an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát này vì thường chẳng xa lìa thắng tác ý Nhất thiết trí trí vậy. Nếu chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát thường chẳng xa lìa thắng tác ý Nhất thiết trí trí ấy, nên biết gọi là an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa.

Như vậy, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, dẫn phát vô biên công đức thù thắng, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Nên biết Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác an trụ tĩnh lự thứ tư bất động, xả các hành sống lâu, hiện vào cõi Vô dư Bát-niết-bàn. Vậy nên, Tĩnh lự Ba-la-mật-đa đối chúng các Bồ-tát Ma-ha-tát sở cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề có ơn đức lớn.

Vậy nên, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát sở trụ Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, trừ Định Như Lai, đối các định khác là tối là thắng là tôn là cao, là diệu là vi diệu, là thượng là vô thượng. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Bồ-tát Tĩnh lự Ba-la-mật-đa thường chẳng xa lìa tác ý tương ưng Nhất thiết trí trí. Nhị thừa tĩnh lự quyết định xa lìa tác ý tương ưng Nhất thiết trí trí, nên đối tĩnh lự của Bồ-tát là kém, tĩnh lự Bồ-tát đối kia là hơn.

Khi ấy, Mãn-từ-tử bèn thưa Phật rằng: Nếu các Thanh văn trụ tĩnh lự đây chúng được pháp tánh, thành quả Thanh văn, tức các Bồ-tát trụ tĩnh lự đây chúng được pháp tánh, là các chấp trước, được thành Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì sao mà nói Thanh văn tĩnh lự quyết định xa lìa tác ý tương ưng Nhất thiết trí trí, Bồ-tát tĩnh lự thường chẳng xa lìa tác ý tương ưng Nhất thiết trí trí?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Ta nay hỏi người, tùy ý người đáp. Nơi ý hiểu sao? Các người Thanh văn trụ tĩnh lự đây chứng được pháp tánh, thành quả Thanh văn, tức các Bồ-tát trụ tĩnh lự đây chứng được pháp tánh, lìa các chấp trước, được thành Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Người Thanh văn kia gọi Như Lai chăng?

Mãn-từ-tử thưa: Bạch Thế Tôn! Chẳng được vậy. Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Ta sẽ vì người lại nói ví dụ, các kẻ có trí nhân ví dụ ấy đối nghĩa sâu thẳm được dễ hiểu rõ. Ví như người phạm bèn trèo lên tòa ngai vua, người kia liền được gọi là Vua chăng?

Mãn-từ-tử thưa: Bạch Thế Tôn! Chẳng được vậy. Sở dĩ vì sao? Vì người kia không phúc không tướng vua vậy.

Phật nói: Như vậy. Các người Thanh văn mặc dù năng hiện vào được bốn thứ tĩnh lự, bốn định vô sắc, chứng được pháp tánh, thành quả Thanh văn, mà không có Như Lai lực, vô úy thấy các công đức thù thắng và các tướng hảo, chẳng gọi Như Lai. Do đây xa lìa tác ý tương ưng Nhất thiết trí trí, bởi không Phật đức mới gọi Thanh văn. Chẳng phải vậy, vì sao kia chẳng gọi Phật?

Lại, Mãn-từ-tử! Vì các người Thanh văn sở trụ tĩnh lự không thắng đức nên tánh kia thấp kém, đối Bồ-tát sở trụ tĩnh lự trăm phần chẳng kịp một, ngàn phần chẳng kịp một, cho đến cực số phần cũng chẳng kịp một. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Bồ-tát Tĩnh lự Ba-la-mật-đa thường chẳng xa lìa Nhất thiết trí trí, nghiêm tịnh cõi Phật, thành thực hữu tình, dẫn phát vô biên công đức thù thắng. Do đây Bồ-tát sở trụ thắng định, Thanh văn Độc giác đều chẳng thể biết được.

Khi ấy, Mãn-từ-tử bèn thưa Phật rằng: Bạc nào gọi là Thắng định Bồ-tát? Thắng định như thế lại gọi tên gì?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Thắng định Bồ-tát gọi chẳng nghĩ bàn. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Thắng định như thế uy lực khó nghĩ, chóng năng chứng được Nhất thiết trí trí vậy. Thắng định như thế cũng gọi lợi vui tất cả thế gian các loại hữu tình. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Vì các Bồ-tát Ma-ha-tát muốn làm lợi vui vô lượng hữu tình, phương tiện khéo léo vào Định đây vậy.

Thắng định như thế nếu hiện tại tiền, năng dẫn vô biên thắng định nhiệm màu, mau chứng Vô

thượng Chánh đẳng Bồ-đề, làm lợi vui lớn cho các hữu tình.

Thắng định như thế nếu hiện tại tiền, dẫn phát vô biên phương tiện khéo léo, dạy răn dạy trao vô lượng hữu tình đều khiến dẫn phát vô lậu tinh lự, chứng chơn pháp tánh, dứt các phiền não vào cõi Vô dư y Bát-niết-bàn, hoặc chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Do nhân duyên đây, Thắng định Bồ-tát cũng gọi lợi vui tất cả thế gian các loại hữu tình. Vậy nên, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nên học Tĩnh lự Ba-la-mật-đa. Nếu học Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, mau dẫn phát được Nhất thiết trí trí.

Bấy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Tôi nghĩ rằng Thanh văn sở đắc các định hơn định Bồ-tát. Sở dĩ vì sao? Thanh văn được đủ chín định thứ lớp, Bồ-tát với trong ấy chỉ được tám trước. Bồ-tát chẳng được định Diệt thọ tưởng, nên định Thanh văn hơn các Bồ-tát.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Bồ-tát cũng được định Diệt thọ tưởng, nghĩa là đối định đây đã được tự tại, chỉ chẳng hiện vào. Sở dĩ vì sao? Vì Như Lai chẳng cho chúng các Bồ-tát hiện vào định đây,

khỏi bởi hiện vào lui rơi Thanh văn hoặc bậc Độc giác.

Lại, Mãn-từ-tử! Ta sẽ vì người nói ví dụ nữa, các kẻ có trí do ví dụ nên đôi nghĩa sâu thẳm dễ được hiểu rõ. Như vua Chuyển luân tuy đối các tiểu quốc áp biên địa đều được tự tại, mà chẳng tự đi tới trong quốc áp kia. Đâu vua Chuyển luân chẳng tới chỗ kia, nói đối chỗ kia đều được tự tại. Như vậy, chúng Bồ-tát Ma-ha-tát tuy chẳng hiện vào định Diệt thọ tướng mà đối định đây đã được tự tại, do được tự tại cũng gọi là đắc.

Lại, Mãn-từ-tử! Chẳng phải các Bồ-tát thường chẳng hiện vào định Diệt thọ tướng, cho đến chưa ngồi tòa diệu Bồ-đề, chư Phật Thế Tôn chẳng cho hiện vào, Nếu khi được ngồi tòa diệu Bồ-đề, chư Phật Thế Tôn mới cho hiện vào. Vì có sao? Mãn-từ-tử! Chớ bảo Bồ-tát do vào định đây bèn rơi Thanh văn hoặc bậc Độc giác, hoặc bảo chư Phật ngang đồng Nhị thừa, nên Phật Thế Tôn chẳng cho hiện vào.

Lại, Mãn-từ-tử! Như Sát-đế-lị Quán đánh Đại vương muốn vào trong chợ uống rượu người thường. Khi ấy, có trí thần can Đại vương rằng: Nay ở chỗ đây Vương chẳng nên uống, nếu cần phải uống đợi về trong cung. Nơi ý hiểu sao? Vua uống

rượu chợ đâu chẳng thể uống được mà trí thần kia ân cần can gián chẳng cho vua uống? Nhưng Sát-đế-ly Quán đảnh Đại vương phi xứ phi thời lẽ chẳng nên uống. Mặc dù chẳng nên uống mà đôi trong chợ rượu thấy các thập vật đều được tự tại. Sở dĩ vì sao? Vì vua đôi tất cả cõi nước thành ấp sở hữu người vật đều tự tại vậy.

Như vậy, Bồ-tát có trí thù thắng. Do trí đây nên năng hằng hiện vào định Diệt thọ tướng, nhưng vì Phật chẳng cho nên chẳng hiện vào. Sở dĩ vì sao? Vì Bồ-tát nếu vào định Diệt thọ tướng là phi thời xứ. Nếu khi Bồ-tát ngồi tòa Bồ-đề, dứt hẳn tướng tướng hư dối, chứng cõi cam lồ, bảy giờ mới vào định Diệt thọ tướng, sau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp, đủ ba mươi hai tướng, lợi ích an vui vô lượng hữu tình.

Bảy giờ, Mãn-từ-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Các Bồ-tát Ma-ha-tát rất là hiếm có, năng làm việc khó. Là dù có sức dẫn phát trí lậu tận, mà vì hữu tình chẳng chứng lậu tận. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát ở chỗ hữu tình đêm dài suy gẫm lợi ích an vui, tăng thượng ý lạc hằng hiện tại tiền.

Bảy giờ, Thế Tôn bảo: Mãn-từ-tử! Như vậy, như vậy. Như người đã nói. Các Bồ-tát này ở chỗ

hữu tình đem dài suy gẫm lợi ích an vui, tăng thượng ý lạc hằng hiện tại tiền.

Lại, Mãn-từ-tử! Các Bồ-tát này quán nghĩa lợi đây dù năng đủ sức vào chín định thứ lớp mà chẳng vào đủ. Sở dĩ vì sao? Vì các Bồ-tát Ma-ha-tát này phương tiện khéo léo, đối tất cả định dù được tự tại mà năng chẳng vào.

Lại, Mãn-từ-tử! Tất cả Bồ-tát hoặc sơ phát tâm, hoặc đã Bất thối, đều nên an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa như thế. Nếu các Bồ-tát thường năng an trụ được Tỉnh lự Ba-la-mật-đa như thế, đối các hữu tình làm được nhiều ích, mau dẫn phát được Nhất thiết trí trí.

Khi ấy, Mãn-từ-tử bèn thưa Phật rằng: Phải biết chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đủ thể lực lớn, năng vì hữu tình làm việc nhiều ích, cũng năng dẫn phát được Nhất thiết trí trí, mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Phật nói: Như vậy, như vậy. Như người đã nói.

Bấy giờ, Xá-lợi-tử thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Sao là chúng Bồ-tát Ma-ha-tát an trụ Tỉnh lự Ba-la-mật-đa? Vì sao phương tiện lại từ Định khởi lại?

Bấy giờ, Thế Tôn bảo: Xá-lợi-tử! Các Bồ-tát Ma-ha-tát là pháp dục ác bất thiện, có tìm có rình, là sanh mừng vui, vào sơ tĩnh lự, cho đến Phi tướng phi phi tướng xứ mà trụ đầy đủ. Đối sắc, vô sắc tĩnh lự đẳng chí thuận nghịch thứ lớp vượt khỏi thông suốt, rất thạo thuần thực, du hý tự tại, vào lại cõi Dục chẳng phải tâm đẳng dẫn.

Sở dĩ vì sao? Vì chớ bởi định sanh Sắc, Vô sắc, trời Sòng lâu vậy. Chớ sắc, vô sắc tĩnh lự đẳng chí dẫn khởi tâm bậc kia nối sanh. Vì hộ tâm kia khiến chẳng hiện khởi, vào lại cõi Dục, chẳng phải tâm đẳng dẫn, do khởi tâm đây sanh cõi Dục để gần gũi cúng dường chư Phật Thế Tôn, dẫn phát vô biên phần pháp Bồ-đề.

Sanh cõi Sắc, cõi Vô sắc không làm được như thế, vì hai cõi trên thân tâm dần dần vậy. Do đây Bồ-tát phương tiện khéo léo trước tập thượng định khiến thạo thuần thực, sau khởi hạ tâm sanh trở lại cõi Dục, tu tập vô lượng tư lương Bồ-đề, đến viên mãn rồi vượt khỏi ba cõi, chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Ví như có người làm nghề như vậy: Lập phương tiện nào được vào hậu cung vua, cùng các hậu phi lén làm giỡn vui, khiến vua chẳng biết, thân mạng

được tồn tại? Làm suy nghĩ ấy rồi, tìm các diệu được uống, khiến nam hình hoặc ẩn mất, hoặc hiển ra. Được thuốc ấy rồi, phương tiện thờ vua. Vua đã nhận biết, bèn uống thuốc ẩn mất, bèn thưa vua rằng: Tôi nay không có hình, xin làm kẻ giữ cấm cung thất cho Đại vương. Vua cho điều tra sự thực rồi giao phó việc giữ trong cung. Người ấy bấy giờ vào trong cấm cung của vua, cùng các phi hậu mặc ý giao thông. Lần nữa thời gian lâu một hai ba tháng, e ngại vua hay biết táng mất thân mạng, bèn uống thuốc hiển ra, mà thưa vua rằng: Tôi nay nam hình bỗng nhiên hiện lại. Xin từ nay trở đi chẳng vào trong cung nữa. Mà vua khen rằng: Đây chơn thiện sĩ, tự năng tiến thoái, chẳng trái phép ta, hậu thưởng ban tước lộc cho làm việc ngoài. Phải biết người này phương tiện khéo léo, năng thỏa mãn ý muốn, thân mạng được tồn tại, lại còn được vua kia hậu thưởng ban cho của cải tước vị.

Như vậy, Bồ-tát phương tiện khéo léo vào bốn tĩnh lự và bốn vô sắc thứ lớp vượt khỏi được khéo léo rồi, lại khởi hạ tâm sanh lại cõi Dục, gần gũi cúng dường chư Phật Thế Tôn, dẫn phát vô biên phần pháp Bồ-đề, cho đến chưa mãn chẳng chứng thật tế. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Bồ-tát Ma-ha-tát này phương tiện khéo léo, chẳng bỏ hữu tình Nhất thiết trí vậy. Vậy nên, Bồ-tát phương tiện khéo léo tu

hành Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, đối trong thật tế được chẳng tác chứng, cũng chẳng hiện vào định Diệt thọ tướng, cho đến chưa viên mãn tư lương Bồ-đề vẫn thọ thân cõi Dục tu hạnh Bồ-tát.

Bấy giờ, Phật bảo A-nan-đà rằng: Người phải thọ trì chúng các Bồ-tát đã học Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chớ khiến quên mất.

A-nan-đà thưa: Dạ! Bạch Thế Tôn! Tôi đã thọ trì chúng các Bồ-tát đã học Tĩnh lự Ba-la-mật-đa, chắc chắn không quên mất.

Khi Đức Bạc-già-phạm Thế Tôn đã thuyết kinh này rồi, cụ thọ Xá-lợi-tử, cụ thọ Mãn-từ-tử, cụ thọ A-nan-đà và các Thanh văn, chúng các Bồ-tát, cùng là tất cả trời, rồng, dục-xoa, kiện-đạt-phước, a-tổ-lạc, yết-lộ-trà, khẩn-nại-lạc, mặt-hô-lạc-già, người, phi người thấy, tất cả đại chúng nghe Phật đã thuyết, đều rất vui mừng tín thọ phụng hành.

--- o0o ---